

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116012090
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116012090.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov - samosudca - Mgr. Marián Polaček na hlavnom pojednávaní konanom v zmysle § 349 ods. 1 Trestného poriadku dňa 25.10.2018 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

obž. W. Q.,

nar. X.X.XXXX v Prešove, trvale bytom F. č. XXX, okr. Prešov, t.č. v mieste trvalého bydliska, sa uznáva vinným, že

od 16.7.2014 doposiaľ vo F., okres Prešov a inde, ako prirodzený otec maloletej I. Q., nar. XX.X.XXXX a maloletého I. Q., nar. 4.2.2008, úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť na svojej maloletej deti a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení a rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp.zn. 27P 403/2008-40 zo dňa 25.11.2009, právoplatným dňa 31.12.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej I. Q. sumou 80,- Eur mesačne a na výživu maloletého I. Q. sumou 70,- Eur mesačne, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.09.2008, opakovane do budúcnosti, po vypustení obdobia od 26.12.2012 do 11.3.2014, kedy vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove za obdobný prečin, čím mu vznikol dlh na výživnom voči S. Q. vo výške najmenej 4,700,- €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, keďže pokladá trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp.zn. 6T/16/2012 zo dňa 13.2.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.8.2012, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 4T/82/2010 zo dňa 15.7.2014, právoplatný 15.7.2014, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného W. Q. bola podaná obžaloba pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od 16.7.2014 doposiaľ vo Fričovciach, okres Prešov a inde, ako prirodzený otec maloletej I. Q., nar. XX.X.XXXX a maloleteho I. Q., nar. X.X.XXXX, úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť na svojej maloletej deti a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení a rozsudkom Okresného súdu v Prešove č.k. 27P 403/2008-40 zo dňa 25.11.2009, právoplatným dňa 31.12.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej I. Q. sumou 80,- Eur mesačne a na výživu maloleteho I. Q. sumou 70,- Eur mesačne, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 01.09.2008, opakovane do budúcnosti, po vypustení obdobia od 26.12.2012 do 11.3.2014, kedy vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove za obdobný prečin, čím mu vznikol dlh na výživnom voči S. Q. vo výške najmenej 4.700,- €.

V tomto prípade došlo k čiastočnej úprave skutku v prospech obžalovaného na základe jeho predchádzajúceho odsúdenia v trestnej veci sp. zn. 4T/82/2010, kde rozsudok bol vyhlásený dňa 15.7.2014, právoplatný bol dňa 15.7.2014, preto skutok mohol nastať až dňa 16.7.2014, čo navrholo prokurátorka pri prednese obžaloby.

Súd nevykonával dokazovanie vzhľadom k tomu, že obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal áno. Následne bolo prijaté uznesenie, že súd toto jeho vyhlásenie prijíma a zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy s výrokom o treste, náhrady škody a ochranného opatrenia. V ďalšom mal súd za to, že sa skutok stal tak ako je to uvedené vyššie.

Tohto prečinu podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si čo aj z nedbanlivosti neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Podľa názoru súdu tento prečin bol jednoznačne preukázaný, navyše obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, preto ho súd uznal vinným z prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. b/ Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si z nedbanlivosti neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas.

Podľa názoru súdu prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona bol spáchaný úmyselne v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, čo jednoznačne vyplýva odkedy takúto vyživovaciu povinnosť neplní, aj napriek sľubom.

Pri výroku o treste súd zistil, obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný vo všetkých troch prípadoch Okresným súdom v Prešove vo všetkých troch prípadoch za trestnú činnosť podľa § 307 Trestného zákona:

V prvom prípade trestným rozkazom sp. zn. 4T/82/2010 s právoplatnosťou dňa 16.11.2010 pre § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky, t.j. do 16.11.2013.

V druhom prípade trestným rozkazom sp. zn. 6T/16/2012 zo dňa 13.2.2012, právoplatným dňa 1.8.2012 pre § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z tohto trestu bol podmienenčne prepustený Okresným súdom Prešov sp. zn. 1PP/8/2014 s určením skúšobnej doby na 3 roky. Z tohto trestu sa osvedčil.

V treťom prípade rozsudkom sp. zn. 4T/82/2010 zo dňa 15.7.2014, právoplatným toho istého dňa pre § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie sp. zn. 6T/16/2012. Zo správy o povesti Obecného úradu Fričovce vyplýva, že

je hodnotený všeobecne. Z trestných spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/16/2012, z neho č.l. 74-76 - trestného rozkazu a z trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/82/2010, z neho č.l. 162 - rozsudku vyplýva to, čo je uvedené pri registri trestov.

V jeho prípade súd zistil, že tomuto je mu možné priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, t.j. priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ale aj jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, t. j. bol už za trestný čin odsúdený. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 207 ods. 3 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov. Súd zobral do úvahy aj všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu. Prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Súd v tomto prípade poukazuje aj na to, že tento urobil vyhlásenie, že je vinný. Podľa názoru súdu v tomto prípade prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu resp. upustenie od uloženia súhrnného resp. ďalšieho trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie najmä vo veci sp. zn. 6T/16/2012, preto potom súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.